

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 30 december 1999

Nr 1299—1307

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1299	Lag om upphävande av lagen om kontroll av utomlands bosatta personers och utländska sammanslutningars fastighetsförvärv	3471
1300	Lag om ändring av 7 § lagen om bostadssparpremier	3472
1301	Lag om temporär ändring av 4 § lagen om en förteckning över handelsfartyg i utrikesfart .	3473
1302	Lag om ändring av 1 kap. 1 § sjölagen	3474
1303	Lag om ändring av 30 § fartygsregisterlagen	3475
1304	Förordning om tillämpning av 1 kap. 1 § sjölagen	3476
1305	Förordning om ändring av 16 § förordningen om sjöfartsverket	3479
1306	Förordning om ändring av förordningen om havsforskningsinstitutet	3480
1307	Förordning om säkerheten på vissa passagerarfartyg som används på inrikes resor	3481

Nr 1299

Lag

om upphävande av lagen om kontroll av utomlands bosatta personers och utländska sammanslutningars fastighetsförvärv

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs lagen den 30 december 1992 om kontroll av utomlands bosatta personers och utländska sammanslutningars fastighetsförvärv (1613/1992) jämte ändringar.

2 §
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

En sådan ansökan om tillstånd som med stöd av den lag som skall upphävas har anhängiggjorts före den 1 januari 2000 slutbehandlas dock enligt nämnda lag.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Miljöminister Satu Hassi

RP 171/1999
MiUB 5/1999
RSv 135/1999

Nr 1300

L a g**om ändring av 7 § lagen om bostadssparpremier**

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 1992 om bostadssparpremier (1634/1992) 7 § 1 mom. som
 följer:

7 §

*Ränta och tilläggsränta på
 bostadsspardepositioner*

stadssparavtalet. Minimi- och maximibelop-
 pen av tilläggsräntan bestäms genom förord-
 ning.

På bostadsspardepositioner betalar pen-
 ninginrättningen en ränta som bestäms ge-
 nom förordning. Dessutom betalar penning-
 inrättningen på depositioner för det år depo-
 nerandet inleds och därefter för högst fem
 kalenderår en tilläggsränta som avtalas i bo-

Denna lag träder i kraft den 1 januari
 2000.

Lagen tillämpas på ränta och tilläggsränta
 som inflyter den 1 juni 2000 samt därefter
 även i det fall att räntan betalas före den 1
 juni 2000.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 1301

L a g

om temporär ändring av 4 § lagen om en förteckning över handelsfartyg i utrikesfart

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i lagen den 30 december 1991 om en förteckning över handelsfartyg i utrikesfart (1707/1991) 4 § 1 mom. 1 punkten samt
fogas temporärt till 4 § en ny 1 a-punkt som följer:

4 §

Då arbetskraftskostnader som hänför sig till ett i handelsfartygsförteckningen infört fartyg i överensstämmelse med avtal mellan arbetsmarknadsparterna har bringats till en sådan nivå att de, med beaktande av det stöd som avses i detta moment, möjliggör verksamhet i internationell trafik, beviljas till den finska sammanslutning som äger fartyget och bedriver rederiverksamhet med det, av statens medel i stöd

1) ett belopp som motsvarar den förskotts-innehållning som verkställts på den sjöarbetsinkomst som en allmänt skattskyldig sjöfarare erhållit från ett fartyg som är infört

i handelsfartygsförteckningen och den socialskyddsavgift som arbetsgivaren har betalat för inkomsten,

1 a) 40 procent av ett 2000 uppkommande, mot arbetsgivarens sjömanspensionsförsäkringspremie svarande belopp,

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning. Lagen tillämpas på det stöd som motsvarar arbetsgivarens sjömanspensionsförsäkringspremie för 2000.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 1302

L a g**om ändring av 1 kap. 1 § sjölagen**

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjölagen av den 15 juli 1994 (674/1994) 1 kap. 1 § som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden om fartyg

1 §

Ett fartygs nationalitet

Ett fartyg är finskt och berättigat att föra finsk flagg, om det till mer än sex tiondedelar ägs av finska medborgare eller finska juridiska personer.

Det ministerium som handhar sjöfartsfrågor, nedan ministeriet, skall under förutsättningar som bestäms genom förordning godkänna ett annat än i 1 mom. avsett fartyg som finskt, om en medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en i enlighet med en sådan stats lagstiftning grundad juridisk person, vars stadgeenliga hemort, centralförvaltning eller huvudsakliga verksamhet finns inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, äger mer än sex tiondedelar av fartyget. Ett sådant godkännande skall återkallas på begäran av fartygets ägare.

Ministeriet kan under förutsättningar som bestäms genom förordning godkänna också ett annat än i 1 och 2 mom. avsett fartyg

som finskt, om fartygets drift står under ett avgörande finskt inflytande.

Ett fartyg, som med stöd av 1 mom. skall anses vara finskt, kan överföras till fartygsregistret i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med den statens lagstiftning om registrering av fartyg som ägs av medborgare eller juridiska personer i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Ministeriet kan under förutsättningar som bestäms genom förordning för främjande av landets varvsindustri och sysselsättning ge tillstånd till att ett fartyg som enligt 1 mom. skall anses som finskt införs i fartygsregistret i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet såsom fartyg i detta land, om det är fråga om ett i Finland byggt fartyg som så snart det har blivit färdigbyggt införs i fartygsregistret i en sådan stat, och om det mellan fartyget och registreringslandet råder ett verkligt samband i fråga om äganderätten till fartyget eller dess besittning eller användning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**

Nr 1303

L a g

om ändring av 30 § fartygsregisterlagen

Given i Helsingfors den 23 december 1999

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 30 § fartygsregisterlagen av den 11 juni 1993 (512/1993) ett nytt 4 mom. som
följer:

30 §

*Förutsättningar för avregistrering
ur fartygsregistret*

2) fartyget som med stöd av 1 kap. 1 §
1 mom. sjölagen införts i registret, införts i
fartygsregistret i en stat som hör till Euro-
peiska ekonomiska samarbetsområdet med
stöd av 1 kap. 1 § 4 mom. sjölagen.

Fartyget skall avföras ur registret på far-
tygsägarens begäran, om

1) fartyget införts i registret med stöd av
ett godkännande som avses i 1 kap. 1 §
2 mom. sjölagen (674/1994), eller om

Denna lag träder i kraft den 1 januari
2000.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 1304

Förordning om tillämpning av 1 kap. 1 § sjölagen

Given i Helsingfors den 23 december 1999

På föredragning av trafikministern föreskrivs med stöd av 1 kap. 1 § 2, 3 och 5 mom. sjölagen av den 15 juli 1994 (674/1994), sådana lyder i lag 1302/1999:

1 kap.

Godkännande av fartyg som finskt

1 §

Det ministerium som handhar sjöfartsfrågor, nedan ministeriet, skall med stöd av 1 kap. 1 § 2 mom. sjölagen (674/1994) i enskilda fall godkänna ett fartyg som finskt, om

1) fartygets drift leds och kontrolleras från Finland,

2) fartygets ägare, ifall han inte ansvarar för fartyget i enlighet med 1 punkten, för skötseln av denna uppgift utser ett ombud som har sin stadigvarande hemkommun och bostad i Finland, och

3) fartyget under den tid det är infört i fartygsregistret i Finland har avförts ur fartygsregistret i en annan stat.

Fartygets ägare kan ansöka om registrering enligt 1 mom. Ansökan skall göras skriftligen och undertecknas av fartygets ägare eller dennes ombud.

Till ansökan skall fogas uppgifter och handlingar som är nödvändiga med avseende på 1 mom. Sökanden skall på ministeriets begäran även lämna andra uppgifter och handlingar som är nödvändiga för behandlingen av ärendet.

2 §

Ministeriet kan med stöd av 1 kap. 1 § 3 mom. sjölagen godkänna ett fartyg som finskt, om

1) det i fråga om fartygets ägande, förvaltnings-, kreditgivnings- och befraktningsförhållanden tillförlitligt kan konstateras att fartygets drift står under ett avgörande finskt inflytande,

2) fartyget för den tid som det skall vara infört i det finska fartygsregistret har avförts ur fartygsregistret i någon annan stat,

3) fartyget uppfyller de krav som ställs på nya fartyg i bestämmelserna om fartygs säkerhet, och

4) registreringen av fartyget bedöms främja sjöfartsnäringen i Finland och sysselsättningen inom den.

Har ett fartyg som avses i 1 mom. inte någon finsk ägare, förutsätts utöver det ovan föreskrivna att finska medborgare är representerade i förvaltningsorganen för den utländska sammanslutning som äger fartyget eller att de på något annat sätt kan delta i beslutsfattandet i ägarsammanslutningen.

3 §

I ett tillstånd som avses i 2 § skall ingå de villkor som ministeriet anser nödvändiga samt uppgifter om tillståndets giltighetstid. Tillstånd kan beviljas för högst två år åt gången.

Ministeriet kan ställa som villkor för tillståndets giltighet att fartygets ägare uppfyller alla de förpliktelser som ägaren har enligt finsk lagstiftning. Ett sådant villkor kan ställas även om sökanden är någon annan än fartygets ägare. Om sökanden är någon an-

nan än fartygets ägare, skall ministeriet höra ägaren innan ett sådant villkor ställs.

Ministeriet kan kräva att sökanden ställer bankgaranti eller någon annan av ministeriet godkänd garanti som säkerhet för de förpliktelser som uppstår av användningen av fartyget under finsk flagg.

4 §

Sökande kan i ett fall som avses i 2 § vara en sådan finsk medborgare eller en sådan finsk juridisk person som anser sig ha i 2 § 1 mom. avsett avgörande inflytande över fartygets drift. Om sökanden är någon annan än fartygets ägare, skall till ansökan fogas ägarens samtycke till att fartyget införs i det finska fartygsregistret.

Till ansökan, som skall göras skriftligen, fogas de uppgifter och handlingar som sökanden anser vara nödvändiga för utredning av grunderna för det bestämmande inflytandet av fartygets användning samt av övriga faktorer som han vill åberopa. Sökanden skall ytterligare på begäran av ministeriet ge in även alla andra uppgifter och handlingar som behövs för behandlingen av ansökan.

5 §

Om förutsättningarna i 1 § för godkännande eller i 2 § för beviljande av tillstånd inte längre föreligger eller om de villkor för tillståndet som ställts med stöd av 2 § inte iakttas, skall godkännandet eller tillståndet återkallas, ifall inte avvikelserna kan anses vara ringa. Ministeriet beslutar om återkallande av godkännandet eller tillståndet.

Ministeriet skall på tjänstens vägnar underätta registermyndigheten om de beslut på basis av vilka ett fartyg har godkänts som finskt eller ett beslut om att godkänna ett fartyg som finskt har återkallats.

Den som fått godkännande eller tillstånd skall innan ett beslut som avses i 1 mom. fattas ges möjlighet att lämna utredning i saken.

2 kap.

Införande av fartyg i finsk ägo i fartygsregister i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

6 §

Ministeriet kan för främjande av landets sjöfartsnärings i enskilda fall ge tillstånd till

att ett fartyg, som enligt 1 kap. 1 § 1 mom. sjölagen borde anses som finskt, införs i fartygsregistret i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet såsom fartyg i detta land, om

1) förutsättningarna i 1 kap. 1 § 5 mom. sjölagen för beviljande av tillstånd föreligger, och

2) det enligt bedömningar finns sådana vägande skäl för registrering av fartyget vilka hänför sig till främjande av varvsindustrin och sysselsättningen i landet.

7 §

I ett tillstånd som avses i 6 § skall ingå de villkor som ministeriet anser nödvändiga samt uppgifter om tillståndets giltighetstid. Tillståndet beviljas för viss tid och kan vara i kraft högst så länge som befraktningsavtalet om fartygets användning och besittning gäller. I tillståndet skall ingå ett villkor enligt vilket överföring av fartyget vidare till ett fartygsregister i tredje land är förbjudet.

8 §

Sökande kan i det fall som avses i 6 § vara fartygets finska ägare eller en sådan utlänning eller utländsk juridisk person som vill registrera fartyget i fartygsregistret i en främmande stat. Om sökanden är någon annan än fartygets ägare, skall till ansökan fogas ägarens samtycke till att fartyget införs i fartygsregistret i en främmande stat.

Vad som föreskrivs i 4 § 2 mom. tillämpas på en ansökan som avses i 1 mom.

9 §

Utlåtanden om ansökan skall begäras från vederbörande myndigheter och arbetsmarknadsorganisationer.

10 §

Om förutsättningarna i 6 § för beviljande av tillstånd inte längre föreligger eller om de villkor för tillståndet som ställts med stöd av 7 § inte iakttas, skall tillståndet återkallas, förutsatt att avvikelserna inte kan anses vara ringa. Ministeriet beslutar om återkallande av tillståndet. Den som fått tillståndet skall innan beslut om återkallande fattas ges möjlighet att lämna utredning i saken. Beslutet om återkallande skall innehålla bestämmelser om inom vilken tid och i vilken ordning åtgärder som föranleds av tillståndets återkallande skall vidtas.

Ett tillstånd som avses i 6 § upphör att

gälla, då fartyget eller en andel av det säljs till utlandet så att fartyget enligt 1 kap. 1 § 1 mom. sjölagen upphör att vara finskt.

11 §

Om avförande av fartyg ur det finska fartygsregistret gäller dessutom vad som föreskrivs i fartygsregisterlagen (512/1993).

När ett fartyg som avses i 6 § har införts i fartygsregistret i en främmande stat, upphör det att vara finskt.

3 kap.

Ikraftträdande

12 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 26 april 1985 om tillämpning av 1 § sjölagen (353/1985) jämte ändringar.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 1305

Förordning
om ändring av 16 § förordningen om sjöfartsverket

Given i Helsingfors den 23 december 1999

På föredragning av trafikministern
ändras i förordningen den 19 december 1997 om sjöfartsverket (1249/1997) 16 § 1 mom.
som följer:

16 §
Generaldirektören utnämns av statsrådet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 1306

Förordning

om ändring av förordningen om havsforskningsinstitutet

Given i Helsingfors den 23 december 1999

På föredragning av trafikministern
ändras i förordningen den 27 maj 1994 om havsforskningsinstitutet (412/1994) 4 § 2 mom., 5 § 1 mom. 1 punkten, 7 § 1 mom. och 12 § 1 mom. som följer:

4 §

Trafikministeriet utser direktionen för tre år i sänder. Direktionen består av högst sju medlemmar, av vilka en är institutets överdirektör och en representerar institutets personal. Trafikministeriet utser en av medlemmarna till ordförande och en till vice ordförande.

5 §

Direktionen har till uppgift att
 1) besluta om målen för institutets verksamhet, om förslaget till budget för institutet och om institutets verksamhets- och ekonomiplan samt att godkänna bokslutet och verksamhetsberättelsen;

7 §

Direktionen är beslutförför när ordföranden eller vice ordföranden och minst tre andra medlemmar är närvarande.

12 §

Överdirektören utnämns av statsrådet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 1307

Förordning

om säkerheten på vissa passagerarfartyg som används på inrikes resor

Given i Helsingfors den 23 december 1999

På föredragning av trafikministern föreskrivs med stöd av 1 kap. 8 § 2 mom. sjölagen av den 15 juli 1994 (674/1994), sådant det lyder i lag 924/1998:

1 kap.

Allmänna föreskrifter

1 §

Förordningens syfte

Syftet med denna förordning är att främja säkerheten på vissa passagerarfartyg som används på inrikes resor och att avlägsna handelshinder med tanke på dessa fartyg.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *non-SOLAS -direktivet* rådets direktiv 98/18/EG om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg,

2) *1974 års SOLAS -konvention* 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981), i dess lydelse av den 17 mars 1998,

3) *lastlinjekonventionen* 1966 års internationella lastlinjekonvention (FördrS 52/1968), i dess lydelse av den 17 mars 1998,

4) *koden för höghastighetsfartyg* internationella säkerhetskoden för höghastighetsfartyg i IMO:s sjösäkerhetskommittés resolution MSC 36(63) av den 20 maj 1994, i dess lydelse av den 17 mars 1998,

5) *DSC-koden* säkerhetskoden för dynamiskt uppburna fartyg i IMO:s generalför-samlings resolution A.373 (X) av den 14 november 1977, sådan den lyder ändrad genom IMO:s sjösäkerhetskommittés resolution MSC 37(63) av den 19 maj 1994,

6) *passagerarfartyg* ett fartyg som medför fler än tolv passagerare,

7) *höghastighetspassagerarfartyg* ett höghastighetsfartyg som motsvarar definitionen i regel 1 i kapitel X i 1974 års SOLAS -konvention och som medför fler än tolv passagerare; som höghastighetspassagerarfartyg betraktas inte passagerarfartyg av klass B, C eller D som används på inrikes resor, om de har ett displacement som motsvarar en vattenlinje som är mindre än 500 m³ och deras maximihastighet, enligt definitionen i punkt 1.4.30 i koden för höghastighetsfartyg, understiger 20 knop,

8) *nytt fartyg* ett fartyg vars köl har sträckts eller som befinner sig på motsvarande byggnadsstadium den 1 juli 1998 eller därefter; med motsvarande byggnadsstadium avses det stadium då byggande som kan hänföras till ett visst fartyg har påbörjats och sammanfogning av fartyget har inletts omfattande minst 50 ton eller en procent av den beräknade mängden av allt byggnadsmaterial,

9) *existerande fartyg* ett fartyg som inte är ett nytt fartyg,

10) *passagerare* alla personer med undantag av befälhavaren och medlemmarna av besättningen eller andra personer som i någon egenskap är anställda eller sysselsatta ombord för fartygets behov, eller barn under ett år,

11) *ett fartygs längd*, om inte annat uttryckligen föreskrivs, 96 procent av hela längden i en vattenlinje belägen på 85 procent av minsta malldjupet mätt från kölens överkant, eller längden från förkanten av förstäven till mittlinjen av roderhjärtstocken i samma vattenlinje, om den sistnämnda längden är större; för fartyg konstruerade

med styrlastighet skall längden mätas i en vattenlinje som är parallell med konstruktionsvattenlinjen,

12) *boghöjd* den boghöjd som definieras i regel 39 lastlinjekonventionen som det vertikala avståndet vid förliga pendikeln mellan den vattenlinje som vid konstruktionstrim svarar mot det åsatta sommarfribordet och översidan av väderdäcket vid fartygssidan,

13) *fartyg med genomgående däck* ett fartyg som är försett med ett fullständigt, för väder och sjö utsatt däck, vilket har fasta anordningar för vädertät tillslutning av alla öppningar i däckets oskyddade delar, och nedanför vilket alla öppningar i fartygets sidor är försedda med fasta anordningar för åtminstone vädertät tillslutning; det fullständiga däck kan vara ett vattendäck eller en likvärdig konstruktion bestående av ett ickevattentätt däck med en fullständig vädertät överbyggnad som är tillräckligt kraftig för att vidmakthålla fullständig vädertät och försedd med anordningar för vädertät tillslutning,

14) *inrikes resa* en resa på finskt sjöområde från en finsk hamn till en annan finsk hamn eller tillbaka till samma finska hamn,

15) *skyddad plats* ett naturligt eller på konstgjord väg skyddat område som kan användas som skydd för ett fartyg vid förhållanden som kan utgöra fara för dess säkerhet,

16) *flaggstatens administration* de behöriga myndigheterna i den stat vars flagg fartyget har rätt att föra,

17) *klassificeringssällskapsdirektivet* rådets direktiv 94/57/EG om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 97/58/EG,

18) *erkänd organisation* en organisation som erkänns i enlighet med artikel 4 i klassificeringssällskapsdirektivet,

19) *direktivet om marin utrustning* rådets direktiv om marin utrustning 96/98/EG, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 98/85/EG, samt

20) *signifikant våghöjd* den genomsnittliga höjden för den tredjedel högsta våghöjder som har iakttagits under en bestämd period.

3 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på följande finska och utländska fartyg när de används på inrikes resor:

- 1) nya passagerarfartyg,
- 2) existerande fartyg vars längd är minst 24 meter, samt
- 3) höghastighetspassagerarfartyg.

4 §

Undantag från tillämpningsområdet

Denna förordning tillämpas inte på

- 1) försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets fartyg, om de inte används i allmän trafik för transport av passagerare,
- 2) fartyg som inte är maskindrivna,
- 3) fartyg som är byggda av annat material än stål eller likvärdigt material och som inte omfattas av koden för höghastighetsfartyg eller DSC-koden,
- 4) träfartyg av primitiv konstruktion,
- 5) ursprungliga historiska passagerarfartyg konstruerade före 1965 och kopior av sådana, företrädesvis byggda i de ursprungliga materialen,
- 6) fritidsfartyg om de inte har besättning och inte medför fler än tolv passagerare för kommersiellt syfte, eller på
- 7) fartyg som avses i förordningen om hyresbåtars säkerhet (438/1983).

5 §

Klassificering av passagerarfartyg

Passagerarfartyg indelas i följande klasser beroende på vilket sjöområde de trafikerar:

- 1) *klass A* avser passagerarfartyg som används på inrikes resor och som får användas också utanför det område som trafikerar av fartyg i klasserna B, C och D,
- 2) *klass B* avser passagerarfartyg som används på sådana inrikes resor, också inom det område som trafikerar av fartyg i klasserna C och D, under vilka inrikes resor fartyget aldrig befinner sig mer än 20 nautiska mil, vid medelvattenstånd, från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land,
- 3) *klass C* avser passagerarfartyg som används på sådana inrikes resor, också inom

det område som trafikeras av fartyg i klass D, på sjöområden där sannolikheten för en signifikant våghöjd som överstiger 2,5 meter är mindre än 10 procent, under en ettårsperiod för åretruntrafik, eller under en särskild begränsad period av året för trafik uteslutande under en sådan period, och där fartyget aldrig befinner sig mer än 15 nautiska mil från en skyddad plats eller mer än 5 nautiska mil, vid medelvattenstånd, från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land,

4) *klass D* avser passagerarfartyg som används på sådana inrikes resor på sjöområden där sannolikheten för en signifikant våghöjd som överstiger 1,5 meter är mindre än 10 procent, under en ettårsperiod för åretruntrafik, eller under en särskild begränsad period av året för trafik uteslutande under en sådan period, och där fartyget aldrig befinner sig mer än 6 nautiska mil från en skyddad plats eller mer än 3 nautiska mil, vid medelvattenstånd, från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land.

Sjöfartsverket meddelar närmare föreskrifter om gränserna för de sjöområden inom vilka de olika fartygsklasserna får bedriva trafik.

Vid tillämpningen av bestämmelserna för radiotrafik definieras sjöområdena enligt regel 2 i kapitel IV i 1974 års SOLAS -konvention.

2 kap.

Säkerhetskrav

6 §

Nya och existerande passagerarfartyg i klasserna A, B, C och D

Då det gäller nya och existerande passagerarfartyg i klasserna A, B, C och D skall konstruktion och underhåll av skrov, huvudframdrivningsmaskineri och hjälpmaskineri, elektriska och automatiska anläggningar uppfylla de normer som anges för klassificering i en erkänd organisations bestämmelser eller likvärdiga bestämmelser som föreskrivs av flaggstatens administration i enlighet med artikel 14.2 i klassificeringssällskapsdirektivet.

På fartyg som avses i 1 mom. tillämpas bestämmelserna i kapitel IV, V och VI i 1974 års SOLAS -konvention.

Fartygsburen navigationsutrustning som ingår i bilaga A.1 i direktivet om marin utrustning och överensstämmer med kraven i direktivet anses vara i överensstämmelse med kraven på typgodkännande i regel 12 (r) i kapitel V i 1974 års SOLAS -konvention.

Om skydd i arbetet bestäms särskilt i arbetarskyddslagstiftningen.

7 §

Allmänna krav i fråga om nya passagerarfartyg

Nya passagerarfartyg i klass A skall till alla delar uppfylla bestämmelserna i 1974 års SOLAS -konvention samt de särskilda krav som gäller dem i bilaga I till non-SOLAS -direktivet.

Nya passagerarfartyg i klasserna B, C och D skall uppfylla de särskilda krav som gäller dem i bilaga I till non-SOLAS -direktivet.

8 §

Lastlinjekrav i fråga om nya passagerarfartyg

Nya passagerarfartyg med en längd av minst 24 meter skall uppfylla bestämmelserna i lastlinjekonventionen.

Kriterier med en säkerhetsnivå som är likvärdig med dem som anges i lastlinjekonventionen skall tillämpas i förhållande till längd och klass också på nya passagerarfartyg med en längd som understiger 24 meter.

Nya passagerarfartyg i klass D undantas dock från det krav avseende minsta boghöjd som fastställs i lastlinjekonventionen.

Nya passagerarfartyg i klasserna A, B, C och D skall ha ett genomgående däck.

9 §

Existerande passagerarfartyg

Existerande passagerarfartyg i klass A skall uppfylla de krav som gäller existerande passagerarfartyg och som fastställs i 1974 års SOLAS -konvention samt de särskilda krav som gäller dem i bilaga I till non-SOLAS -direktivet.

Existerande passagerarfartyg i klass B

skall uppfylla de särskilda krav som gäller dem i bilaga I till non-SOLAS -direktivet.

Existerande passagerarfartyg i klasserna C och D skall uppfylla de särskilda krav som gäller dem i non-SOLAS -direktivet och i kapitel III i bilaga I till non-SOLAS -direktivet. Bestämmelser utfärdade av flaggstatens administration skall också ge en säkerhetsnivå som är likvärdig med den i kapitel II-1 och II-2 i bilaga I till non-SOLAS -direktivet.

Innan utländska passagerarfartyg som avses i 3 mom. kan sättas i regelbunden inrikes trafik skall flaggstatens administration komma överens med sjöfartsverket om de säkerhetsbestämmelser som skall iakttas.

Reparationer, ombyggnader och ändringar i väsentligt avseende samt installationer i samband med sådana skall uppfylla de krav för nya fartyg som föreskrivs i 7 §. Ombyggnader som utförs på ett existerande fartyg i det enda syftet att åstadkomma en högre säkerhetsnivå skall inte anses utgöra ändringar i väsentligt avseende.

10 §

Höghastighetspassagerarfartyg

Höghastighetspassagerarfartyg som har byggts eller undergått reparationer, ombyggnader eller ändringar i väsentligt avseende den 1 januari 1996 eller senare skall uppfylla de krav som fastställs i regel 3 i kapitel X i 1974 års SOLAS -konvention, om inte

1) kölen har sträckts eller fartyget befunnit sig på ett motsvarande byggnadsstadium senast den 4 juni 1998,

2) fartyget har levererats och tagits i bruk senast den 4 december 1998, och

3) fartyget uppfyller kraven i DSC-koden.

Höghastighetspassagerarfartyg byggda före den 1 januari 1996 som uppfyller kraven i koden för höghastighetsfartyg kan kvarstå i den trafik som de är besiktade för enligt denna kod.

Konstruktion och underhåll av höghastighetspassagerarfartyg och deras utrustning skall uppfylla en erkänd organisations bestämmelser om klassificering av höghastighetsfartyg eller likvärdiga krav som tillämpas av flaggstatens administration i enlighet med artikel 14.2 i klassificeringssällskapsdirektivet.

3 kap.

Besiktningar

11 §

Nya passagerarfartyg

Nya passagerarfartyg skall genomgå följande besiktningar:

- 1) en grundbesiktning innan fartyget tas i bruk,
- 2) en förnyad besiktning en gång var tolfte månad, samt
- 3) extra besiktningar vid behov.

12 §

Existerande passagerarfartyg

Existerande passagerarfartyg skall genomgå följande besiktningar:

- 1) en grundbesiktning innan fartyget tas i bruk på inrikes resor
- 2) en förnyad besiktning en gång var tolfte månad, samt
- 3) extra besiktningar vid behov.

13 §

Höghastighetspassagerarfartyg

Höghastighetspassagerarfartyg som i enlighet med 10 § skall uppfylla kraven i koden för höghastighetsfartyg skall genomgå de besiktningar som krävs enligt koden för höghastighetsfartyg.

Höghastighetspassagerarfartyg som skall uppfylla kraven i DSC-koden skall underkastas de besiktningar som krävs enligt DSC-koden.

14 §

Besiktningsförfarande

På besiktning av finska passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg tillämpas förordningen om besiktning av fartyg (1123/1999), om inte något annat bestäms i denna förordning.

Besiktningen av utländska passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg skall utföras antingen av inspektörer som hör till flaggstatens administration, till en erkänd or-

ganisation eller till en medlemsstat i Europeiska unionen som fått tillstånd av flaggstaten att utföra besiktningar, i syfte att säkerställa att alla tillämpliga krav i denna förordning uppfylls.

4 kap.

Certifikat

15 §

Nya och existerande passagerarfartyg

Nya och existerande passagerarfartyg skall ha ett säkerhetscertifikat för passagerarfartyg utfärdat på basis av en grundbesiktning. Säkerhetscertifikatet skall motsvara modellen i bilaga II till non-SOLAS -direktivet.

Säkerhetscertifikatet för passagerarfartyg utfärdas för högst 12 månader. Giltighetstiden kan förlängas med högst en månad efter den upphörandedag som anges i certifikatet. Oberoende av förlängningen börjar den nya giltighetsperioden för certifikatet löpa från och med den dag då det gamla certifikatet upphörde att gälla.

Förnyelse av säkerhetscertifikatet för passagerarfartyg skall utfärdas efter det att en förnyad besiktning enligt 11 och 12 § har utförts.

16 §

Höghastighetspassagerarfartyg

Höghastighetspassagerarfartyg som uppfyller kraven i koden för höghastighetsfartyg skall ha ett säkerhetscertifikat för höghastighetsfartyg och ett trafiktillstånd för höghastighetsfartyg i enlighet med bestämmelserna i koden för höghastighetsfartyg.

Höghastighetspassagerarfartyg som uppfyller kraven i DSC-koden skall ha ett DSC-konstruktions- och utrustningscertifikat och ett DSC-trafiktillstånd i enlighet med bestämmelserna i DSC-koden.

Innan flaggstatens administration utfärdar trafiktillstånd för ett höghastighetsfartyg som används på inrikes resor skall den samråda med sjöfartsverket om alla villkor i samband med fartygets trafik. Alla sådana villkor skall anges i trafiktillståndet.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

17 §

Övrig lagstiftning

Om det någon annanstans bestäms något annat om säkerheten på passagerarfartyg som faller inom tillämpningsområdet för denna förordning än vad som föreskrivs i denna förordning, tillämpas dock denna förordning.

18 §

Undantag

Under förutsättning att det inte leder till en lägre säkerhetsnivå, kan sjöfartsverket undanta passagerarfartyg som faller inom tillämpningsområdet för bestämmelserna i denna förordning från skyldigheten att uppfylla vissa särskilda krav i non-SOLAS -direktivet i fråga om inrikes resor, inbegripet sjöområden i skärgård som är skyddade från påverkan av öppet hav, om undantaget är motiverat av lägre signifikant våghöjd, begränsad tid på året, resor som endast utförs dagtid eller vid lämpliga klimat- eller väderleksförhållanden, resor av begränsad varaktighet, närhet till räddningstjänst eller någon annan motsvarande orsak.

På fartyg som har beviljats undantag med stöd av 1 mom. tillämpas vad som annars bestäms om säkerheten på dessa fartyg. I sjöfartsverkets beslut skall närmare anges vilka författningar som skall tillämpas på de fartyg som har beviljats undantag.

Sjöfartsverket skall omedelbart underrätta Europeiska gemenskapernas kommission om de åtgärder som avses i 1 mom.

19 §

Undantag i enstaka fall

Sjöfartsverket kan i enstaka fall bevilja undantag från de krav som ingår i bestämmelserna i denna förordning, om det är uppenbart oskäligt att tillämpa dem. De undantag som beviljas får emellertid inte strida mot internationella fördrag som är förpliktande för Finland.

Nr 1307

20 §

Tillsyn

Om tillsyn över iakttagandet av denna förordning bestäms i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995) och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

21 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000.

Förordningens 9 § 1 mom. tillämpas, om inte något tidigare datum bestäms i 1974 års SOLAS -konvention, och 9 § 2 och 3 mom. tillämpas, om inte något tidigare datum bestäms i bilaga I till non-SOLAS -direktivet, på ett fartyg vars köl har sträckts eller som befinner sig i ett motsvarande byggnadsstadium

1) *före den 1 januari 1940*: från den 1 juli 2006,

2) *den 1 januari 1940 eller därefter, dock senast den 31 december 1962*: från den 1 juli 2007,

3) *den 1 januari 1963 eller därefter, dock senast den 31 december 1974*: från den 1 juli 2008,

4) *den 1 januari 1975 eller därefter, dock senast den 31 december 1984*: från den 1 juli 2009, och

5) *den 1 januari 1985 eller därefter, dock senast den 1 juli 1998*: från den 1 juli 2010.

Existerande passagerarfartyg som används på inrikes resor när denna förordning träder i kraft skall genomgå en grundbesiktning enligt 12 § inom fem månader efter det att denna förordning trätt i kraft. Vid grundbesiktningen behöver härvid inte företas någon extra kontroll av fartygets skrov från utsidan.

Helsingfors den 23 december 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Kimmo Sasi*